

ESPALLERA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 39

OLOT, 16 DE MARÇ DEL 1935

PREU 15 cèntims.

Que pot passar?

per A. DOT ARXÉ

Era a vigílies dels fets d'octubre, que tota l'opinió girava a entorn de la tramitació d'una crisi.

L'actual President de ministres, senyor Lerrooux, havia estat encarregat de formar Gabinet, i una de les seves preocupacions, invocada constantment, era la d'eixamplar la base de la República, permetent l'entrada del feixisme vaticanista en el seu govern. I es preguntava tothom: Serà això possible després de l'exaltació republicana de S. E. a Valladolid? No preveu ja la impossibilitat d'aquest desig la recent advocació a la legalitat republicana? No servirà i no es tindrà present el tan invocat afecte a Catalunya?

I si tothom sentia en l'ànima la temença, tenia l'esperança de que l'essència del règim seria salvaguardada.

Mes, dissortadament, va confirmar-se el mal auguri i com a conseqüència vingueren uns fets, que estan a la memòria de tothom, i que la història consignarà degudament. Fets que els nou-vinguts a la República, no es recaten pas de dir que els provocaren ells.

La seva entrada en el Govern, fou de cavall sicilià; han atacat moltes coses, però, sincerament, no han cercat la solució de cap; tot està de manera que ens permet veure, la paradoxa, d'un que governa i demana el poder, d'un que gesticula per l'augment del dèficit i es obra seva, d'un que preté acabar amb la manca de confiança i es diu representant dels que n'esgrimeixen l'arma.

Es el què deia Marcel·lí Domingo, en la seva recent conferència de Barcelona; ni honestedat, ni capacitat, ni lleialtat; i sinó vegem: on és, que se n'ha fet, de la il·lusió motriu que provocà el 12 d'abril? Aquells que aleshores, carregats de culpes i temerosos de la justícia popular, traspassaven la frontera, o que com els taups s'amagaven sota terra, els veureu ara fatxendejant desvergonyidament: A quin problema s'ha donat una solució? A cap, i per això avui les coses estan pitjor que abans; De la Constitució republicana, que en resta en peu? Potser no trobaríem cap article que no estigués en sospens per disposició d'algun dels últims governs.

La neu i el senyor Gil Robles

per R. P. i C.

Tothom recordarà, que quan les hosts del senyor Gil Robles celebraren aquell acte de L'Escorial, a més a més de la vaga general que provocaren a Madrid també atregueren les ires del cel, el qual es manifestà amb una copiosa nevada.

Ara el senyor Gil Robles ha vingut a parlar per les comarques gironines. Girona, Figueres, Banyoles i tot, han tingut l'honor d'escollar la paraula abrandada de l'il·lustre tribú. Olot se n'ha privat com per miracle, però sembla, tanmateix, que per l'Abril no ens en escaparem.

Deixem a part, ara, els milers de tatxes escampades per les carreteres gironines. Si bé és cert que elles no tenen pas la significació d'un arc de triomf, no ens importen en aquest moment. Però és el cas que Gil Robles, «el bello Gil», «el salvador de España» — que tot això li diuen — ha vingut per terres gironines i ha nevat de fort i de valent.

Quina mena de relació, quina mena de lligam tan estret hi haurà entre la neu i el senyor Gil Robles? Serà per la fredor, fredor de mort, que troba al seu entorn? Aneu-ho a saber, però tant podria ésser una cosa com l'altra o totes dues d'un plegat.

No he tingut la paciència, ni l'humor, ni el temps suficient per a entretenir-me a anotar de quina manera el temps ha acollit al senyor Robles a tot arreu on ha parlat en aquest temps de la seva laboriosa activitat política. La meua poca memòria només registra aquests dos cassos: neu a l'Escorial, neu a Girona. Amb això ja n'hi ha ben bé prou, em sembla a mi, perquè consagrem al senyor Gil Robles benemèrit patró dels esquiadors.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

